

Karne

– Sinan KILIÇ · 26 Ocak 2013

Sabrı öğretir yaşam küçük yaşta
Okula poşetin içinde taşımak
Defter ve kitabı güzel bir çanta özlemi
Babam söz okulun ikinci yarısında alacağım
Nihayet gelir karne telaşı hepsi peki
Çanta nerede peki
Akşam iş çıkışı getireceğim
İşten dönen Babam oğlum param çıkışmadı
Sadece abine alabildim
Birden üzüntü ve gözyaşı
Babam çantayı açar
Ve içinden başka bir çanta çıkarır
O günden beri her şeyde son ana korurum umudumu

Ne yollar aşıldı ne çok çamurlu yollar
Okula servisle giden çocukları izledim hep uzaktan
Ben evden getirdiğim azığı onlarla bölüşürdüm
Sonra onlar ceplerindeki para ile kantinden yer içerlerdi
Karşılarna geçer gülerdim
Her şeye rağmen küsmedim onlara kırılmadım
Ve ben kimseyi yarı yolda bırakmadım
Kimseyi silip bir kenara atmadım
Çünkü hiç ikinci bir ayakkabım olmadı benim

Yıl sonu yine takdir belgesi aldım
Evde normal karşılandı
Bir hediye sözü vermemişti kimse
Şimdi tatil değil çalışma vaktiydi
Eve bir katkı sağlamıyordu karnedeki notlar
Yürümeliydim korkmadan ve yılmadan
Karanlığın üzerine gün taşmadan bardaktan
Çünkü elektirikler hep bizim mahallede kesilirdi

Bekle sevgili uzatıyorum karneni

Ayrılık : Beş

Umarsızlık : Beş

Aşk : sıfır

Vefa : sıfır

Sen biraz mücadele edebilseydin
Ve bilseydin elindekilerin kıymetini
Sınıfta kalmazdın
Hoşçakal ey yar
Gitmeden söndür yüreğimin bütün ışıklarını
Ben mum ışığında da severim...

Sinan (Ocak 2013)

Vefa : sıfır

.